

Değişik Soğuk Zincir Sistemlerinde Kalite Kayıplarının Karşılaştırılması

Doç. Dr. Mehmet PALA — Araşt. Gör. Hüseyin ÜSTÜNES
E.Ü. Mühendislik Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölümü — İZMİR

1. GİRİŞ

Gıdalar; fiziksel, kimyasal ve biyolojik saklama yöntemleri uygulanarak uzun süre dayanırabilirler. Fiziksel bir yöntem olan dondurma işleminde gıdalarda bulunan serbest su, buz kristallerine dönüştürülerek ve su aktivitesi $a_w = 0.70$ değerine kadar düşürülmektedir. Böylece düşük sıcaklığa koşut olarak hem mikroorganizma çalışmaları engellenmekte, hem de enzimatik ve fiziko kimyasal tepkimeler en alt düzeyde tutularak gıdanın başlangıç kalitesi en iyi şekilde korunmaktadır.

Gelişmiş ülkelerde yaygın bir şekilde uygulanan dondurma tekniği, ülkemizde de giderek gelişmektedir. Özellikle dış satımı amaçlayan dondurulmuş gıda üretimine yönelik yatırımlar yoğunlık kazanmaktadır. Birkaç yıl içerisinde de iç piyasada da büyük bir pay alacağı kesin olan dondurulmuş gıdaların, üretilmesi kadar depolanması ve dağıtım zincirinin kurulması önem kazanmaktadır.

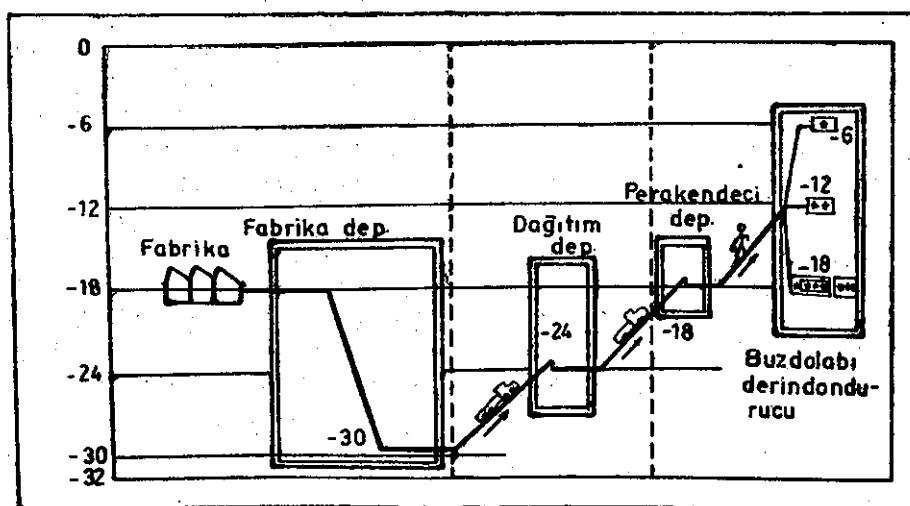
Dondurma yönteminden beklenen iyi kaliteli gıda üretiminin sağlanabilmesinde 3 önemli aşama bulunmaktadır :

1. Hammadde kalitesi
2. İşleme ve paketleme
3. Soğuk zincirde oluşan sıcaklık - süre ilişkisi

Gıdaların işlenmesinde hammadde kalitesinin büyük önemi vardır. Bozuk kaliteli bir hammaddeden hiç bir zaman iyi kaliteli işlenmiş gıda maddesinin üretimi gerçekleştirilemez. Sanayide uygulanan tüm işleme teknikleri gıda maddesinin işlemeye aldığı andaki kalitesini tüketime kadar olabildiğince korumaya yöneliktir. Dondurulmuş gıdaların kalitelerinin korunmasında hammaddenin ve işleme tekniğinin olduğu kadar uygulanan soğuk zincir sisteminin koşulları da etkili olmaktadır. Bu noktadan yola çıkılarak değişik soğuk zincir sistemlerinde, sıcaklık profili ve sıcaklık - süre ilişkisi çerçevesinde kalite kayıpları hesaplanabilmektedir. Yapılan çalışmada bilgisayar yardımcı ile değişik soğuk zincir sistemlerinin koşulları simül edilerek kalite kayıpları hesaplanmakta ve soğuk zincir halkalarında kaliteyi etkileyici parametreler üzerinde dörmektedir.

2. SOĞUK ZİNCİRİN TANIMLANMASI

Dondurulmuş gıdaların üretilmelerinden tüketilmelerine kadar geçirdikleri aşamaların tümü soğuk zincir (cold chain) olarak tanımlanmaktadır. Soğuk zincirin değişmez halkalarının üretici, dağıtıcı, perakendeci ve tüketici depoları ile bunların arasında yapılan taşımalar oluşturur. Tipik bir soğuk zincir örneği Çizge 1'de şematik olarak gösterilmiştir.

Çizge 1: Soğuk zincir

Dondurma İşlemi ve Depolama :

Dondurulmuş gıda üretiminin ilk aşaması uygulanan fabrikasyon işlemidir. Uygulanacak olan işleme ve dondurma yöntemleri gıdanın özelliğine göre seçilmeli ve uygulanmalıdır. Özellikle uygulanan önişleme tekniklerinin kaliteyi belirleyici etkisi gözönünde tutulmalıdır (9). Kaliteyi olumsuz yönde etkileyebilecek fiziksel ve kimyasal etmenlerle mikrobiyolojik etkiler önlenmeli veya enaz düzeye indirilmelidir. Dondurma işlemi sırasında, özellikle —1 ve —5°C arasındaki maksimum kristalizasyon bölgesi çok hızlı bir şekilde geçilmelidir. Gıdanın ısisal orta nokta sıcaklığının —18°C'ye düşmesi ile dondurma işlemi tamamlanmış olur. Gıdadaki sıcaklık dengelenmesi fabrika deposunda gerçekleşir. Sıcaklığın dengelenmesi besinin başlangıç sıcaklığı ve depo sıcaklığına bağlıdır.

Genel olarak dondurulmuş gıdalar paketlenerek, üretim yerinde olan depoya alınırlar. En uzun süreli depolama fabrika deposunda yapıldığından, soğuk zincirdeki en yüksek kalite kaybı da bu aşamada meydana gelmektedir. Bu nedenle fabrika deposunda uygulanacak sıcaklık ve sürenin ayrı bir önemi vardır. Fabrika deposunun hava sıcaklığı Uluslararası Soğuk Tekniği Enstitüsü (IIR) önerilerine göre —30°C ve depolama süresi 150 gün olarak önerilmektedir. Ancak pratik uygulamada depo sıcaklığının —20°C hatta —18°C'ye kadar düşüğü görülmektedir. Dağıtım ve perakendeci depoları ile süpermarket derin dondurucularında gıda sıcaklığının —18°C'nin altında tutulması zoruntuludur.

Gıda kalitesinin en üst düzeyde korunması için tasarlanan depolama süresine göre en uygun sıcaklık derecesi seçilmeli ve aşağıdaki noktalara mutlaka dikkat edilmelidir:

- Soğuk depoda bağıl nemin düşmesine izin verilmelidir.
- Amaçlanan depolama süresi aşılmamalı.
- Depolama sırasında ürüne zarar verilmemeli.
- Depolarda hava sıcaklığındaki sapmalar $\pm 1^{\circ}\text{C}$ sınırları içerisinde tutulmalıdır.

Taşıma (Yükleme - Boşaltma) :

Fabrika ile dağıtım depoları ve perakendeci deposu arasındaki taşıma frigorofik kamyonlarla yapılmaktadır. Soğuk hava depolarında daha iyi çalışma ve çalışmadaki esnekliği artırmak için gıdaların taşınmasında palet ve container gibi yeni teknikler önem kazanmaktadır. Gıda sıcaklığının —18°C civarında olması istenmekte ve —15°C kadar kısa süreli sıcaklık yükselmesinin kaliteyi önemli ölçüde etkilemeyeceği üzerinde birleşilmektedir. Yükleme, taşıma ve boşaltma işlemleri soğuk zincirin en zayıf halkalarını oluşturmaktadır (2, 5). Son yıllarda donmuş besinin dış çevre koşulları ile (nemli ve sıcak hava, güneş ışığı, yağmur ve bunun gibi) doğrudan ilişkisinden kaynaklanan sıcaklık değişimelerini önlemek için «PORT DOOR» adı verilen kapılar geliştirilmiştir.

«PORT DOOR», soğuk deponun kapısıyla araç kapısını birleştiren ve donmuş gıdanın doğrudan araca yüklenmesine olarak sağlayan bir geçit olarak tanımlanabilir (13, 11). Dondurulmuş gıdaların taşınmasında kullanılan kamyonların soğutma düzenlerinin gıda sıcaklığını —18°C'de tutabilecek güce sahip olması zorunludur. Dağıtım sırasında kapı açma sayısı ve süresi olabildiğince en az düzeyde tutulmalıdır (2).

Pratik uygulamalarda dondurulmuş gıdaların sıcaklıklarını, depolama ve taşımada —18°C'de tutabilmek her zaman mümkün olmamaktadır. Değişik ülkelerde Codex - Survey ile yapılan belirlemelerde gıdaların % 36'sının sıcaklığı —12°C'den yüksek, % 25'inin sıcaklığı —18°C'nin altında bulunmuştur (3). Özellikle süre 55 ile 400 gün gibi çok geniş sınırlar içinde değişmektedir (7, 6).

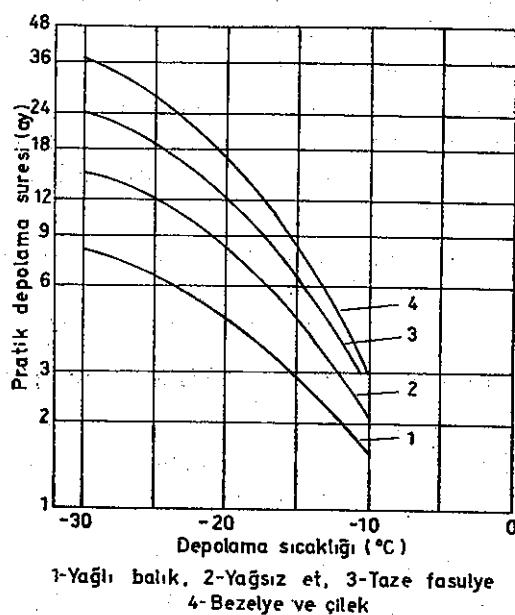
3. SOĞUK ZİNCİRDE SICAKLIK - SÜRE İLİŞKİSİ

Herhangi bir dondurulmuş gıdanın son kalitesini etkileyen en önemli etken soğuk zincir koşullarıdır. Amacına ve tekniğine uygun koşullarda depolanmayan gıdaların kalitesi kıska sürede düşmektedir.

İyi kaliteli bir hamaddeye, uygun işleme ve paketleme yöntemleri uygulanırsa gıda so-

ğuk zincire, pratik olarak kalite kaybı olmaksızın girer. Gıdanın özgün kalitesini koruduğu bu süreç «Yüksek Kalite Depolama Süresi» olarak tanımlanmaktadır. Bu süreden sonra bozulma hızı, bütünüyle depolama ve taşimalardaki sıcaklık - süre ilişkisine bağlı olacaktır.

Çizge 2'de değişik gıdaların depolama sıcaklığı ile pratik depolama süreleri arasındaki ilişki gösterilmiştir (1).

Çizge 2: Değişik gıdaların pratik depolama süreleri

Burada da görüldüğü gibi depolama sıcaklığı ile depolama süresi arasında üssel (eksponansiyel) bir ilişki bulunmaktadır. Ekonomik açıdan önem taşıyan sıcaklık aralığında düz bir çizgi şeklinde gelişen eğriler üssel bir ilişkinin kanıtı olmakta ve iki önemli bulguya vurgulamaktadır :

1. Her dondurulmuş gıdanın depolama sıcaklığı ile depolama süresi arasında belli bir ilişki bulunmaktadır ve her sıcaklık derecesinde kalitede belli bir azalma oluşturmaktadır.

2. Sıcaklık - süre ilişkisi kalitede kümülatif değişmeye neden olmaktadır ve bu değişme irreversible özellik göstermektedir.

Bu iki önemli bulgunun birçok değişik gıda için dönme noktaları ile — 25°C arasında geçerli olduğu bilinmektedir (12, 1).

Soğuk zincirde sıcaklık - süre etmenlerinin kalite üzerine etkileri farklılık gösterir. Düşük sıcaklıkta depolama süresi uzarken, yüksek sıcaklıkta azalır.

Soğuk zincirde kalite korunumu açısından en önemli sorunlardan biri de gıdanın depo dışında kaldığı sıcaklık - süre koşullarının olumsuz etkisidir.

Dondurulmuş gıdaların belli bir ortam sıcaklığında ne kadar kalabileceğine bir çok etmen etki etmektedir. Bu etmenler;

- a) Donmuş gıdanın başlangıç sıcaklığı,
  - b) Gıdanın sıcaklık toleransı,
  - c) Gıdanın ısısal özellikleri,
  - d) Paletin büyüklüğü ve geometrisi,
  - e) Gıdanın bulunduğu ortam ile ısı transferi,
- Hava hızı
— ısısal ışınlama
— Yoğunlaşma
— Paket materyalin ısısal özellikleridir.

4. SOĞUK ZİNCİRDE KALİTE KAYIPLARI-NIN HESAPLANMASI

Dondurulmuş bir gıdanın soğuk zincir halkalarındaki sıcaklık - süre koşulları bilinirse, olusabilecek kalite kayipları hesaplanabilmektedir.

Dondurulmuş gıdalarında kalite kayiplarını saptayabilmek için bugüne kadar birçok objektif ve subjektif yöntemler kullanılmıştır. Depoya alınan dondurulmuş gıdaların kaliteleri ortam koşullarına göre düşmeye başlamakta ve belli bir süre sonra tüketim için uygun olmayan düzeye inmektedir. Bu bakımdan, dondurulmuş gıdanın başlangıçtaki kalitesinin tüketime kadar duyusal özelliklerinin yeterli düzeyde kaldığı soğuk depolama süresi, pratik depolama süresi olarak tanımlanır. Pratik depolama süresi aynı konuda ortaya atılan diğer kavramlara göre gerek üretici gerekse tüketici açısından daha anlamlı ve daha kullanışlı bir ölçütür (Çizge 2).

Her dondurulmuş ürün için özgün olan pratik depolama eğrileri bir duyusal panel tarafından değişik sıcaklıklarda depolanmış örneklerin kontrolörneği ile karşılaştırılması ile elde edilir. Pratik depolama süresinin depolama sıcaklığının fonksiyonunu gösteren eğriden, söz konusu gıdaın her depolama sıcaklığındaki pratik depolama süresi kolayca bulunabilir. Çalışmamızda, karşılaştırmalarda tek-düzelik sağlamak amacıyla Uluslararası Soğuk Teknik Enstitüsü'nün genel pratik depolama eğrisi kullanılmıştır (1). Bu eğriye göre, bir gıdaın örneğin — 18°C'de 208 günlük, — 30°C de 408 günlük pratik depolama süresi olduğu gösterilmiştir. İlk aşamada pratik depolama süresi belirlendikten sonra, ikinci aşamada gıdaın dondurulduğu andaki kalitesi 100 kabul edilerek günlük kalite kaybı hesaplanmaktadır. Yukarıdaki örneğimize göre — 18°C'de depollanmış ve 208 günlük pratik depolama süresine sahip olan bir ürün, her gün bu kalitesinden 100

$\frac{100}{208} = \frac{\%}{0.48}$ kadar kaybedecektir. Aynı şekilde diğer sıcaklıklar içinde günlük kalite kayipları saptanabilir. Son aşamada her depolama ve taşıma sıcaklığı için bulunan günlük kalite kayipları kümülatif olarak tüm soğuk zincir halkalarında saptanır ve sonuçta toplam kalite kayipları hesaplanabilir (1, 4).

5 — ARAŞTIRMANIN AMACI

Çalışmamızda, değişik soğuk zincir sistemlerinden alınan örneklerle, sıcaklık - süre değerlerinin karşılaştırılması ve bu iki etmenin gıda kalitesinde oluşturduğu kayipların belirlenmesi temel amaç olarak benimsenmiştir.

Saptanan amaca ulaşabilmek için aşağıdaki sorulara gerekli yanıtlar aranmıştır :

- Sıcaklık - süre ilişkisinde hangi etmenin birinci derecede önem taşıdığı,
- En yüksek kayipların hangi aşamalarda olduğu,
- Paletin iç ve dış kısımlarında depolanan gıdalarda, oluşan kalite kayiplarının farklı olup olmadığı,
- Kalitede oluşan kayıp niceliğinin incelenen sebze cinsleriyle ne çeşit bir ilişki içinde olduğu araştırılmıştır.

Kalite kayiplarının belirlenmesinde esas alınan palette sıcaklık dağılımları PALCON* bilgisayar programı kullanılarak hesaplanmıştır (10).

Bilgisayar programında palet ve çevre sıcaklıkları ile gıdaın önceden hesaplanan fiziksel özelliklerini kullanılmıştır. Ayrıca palet boyutları ile bu boyutlara ait ısı transfer katsayıları da veri olarak alınmıştır. Uygulanan programla palet içerisinde her yöne doğru Biot ve Fourier sayıları hesaplanarak her noktadaki sıcaklıklar hesaplanmıştır.

Bilgisayarla yapılan hesaplamlarda palet içerisindeki sıcaklık dağılımları verilen zaman'a göre bulgulanmıştır. Programda kullanılan veriler Çizelge 1'de verilmiştir.

Cizelge 1 : Araştırmada kullanılan programda yararlanılan parametreler.

Parametreler	Taze fasulye		
	Ispanak		
Özgül ısı			
C_p (J/kg °K)	2319	2820	
İtsas İletkenlik			
λ (W/m °K)	1.13	2.103	
Yoğunluk			
δ (kg/m³)	720	940	
	x	y	z
Palet boyutları			
(mm)	1000	1200	1300
	x	y	z
Yüzey ısı transfer katsayıları			
α (W/m² °K)	11.5	11.5	0.7

Kullanılan bilgisayar programında palet sıcaklığı her yeni ortam için homojen kabul edilmiş ve gıdalardan fiziksel özelliklerinin de sıcaklıkla değişmediği varsayılmıştır. Dondurulmuş gıdalarda soğuk zincir boyunca oluşan kalite kayiplarını hesaplarken, değişik zincir sistemleri kadar ürünün paletteki yeri de önem taşır. Palet içerisindeki sıcaklık dağılımından sıcaklık profillerinin çıkarılmasında paletin ıtsas orta noktası ile uluslararası kabul edilen, yüzeyden 25 mm. içerisindeki nokta esas alınmıştır.

*) Soğuk zincirde sıcaklık profillerinin çıkarılması sırasında bilgisayarları kullanılmamızı izin veren SPRENGER Enstitüsü (Holland) Araştırma Direktörü H.F. Th. Meffert'e teşekkür ederiz.

6. ARAŞTIRMA BULGULARI VE TARTIŞMA

Genel olarak soğuk zincir sistemlerindeki depolama ve taşıma koşulları ülkeyden ülkeye, aynı ülkenin değişik firmalarına ve hatta gıda-dan gıda büyük farklılıklar göstermektedir. Avrupa'da uygulanan soğuk zincir sistemlerinde gıdaların ortalama kalma süreleri % 50'si 6 ay, % 80'i 8 - 10 ay, % 10 - 15'i 12 ay şeklindedir. Toplam kalma süresi ise 50 - 500 gün arasında değişmektedir. Bu derece büyük farklılık ülkenin iklim koşulları, üretilen donmuş gıdanın cinsi ve dondurulmuş gıdayı üreten firmaların konuya olan ticari yaklaşımında kaynaklanmaktadır.

Bu çalışmada örnek olarak kullanılan soğuk zincir sistemlerinden ikisi, Avrupa'nın tanınmış bir üretici firmasının olağan ve olağan dışı koşullarını gösterir (Çizge 2, St-1 ve St-2). Olağan zincirde sıcaklık (-25) — (-18) $^{\circ}\text{C}$ arasında değişirken, toplam zincirde kalma süresi 350.5 gündür. En yüksek değerlerin yer aldığı diğer zincirde sıcaklık -25 ile -10°C arasında ve toplam 720.5 günlük sürede verilmektedir.

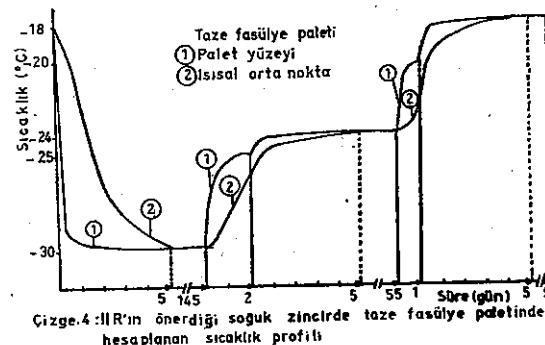
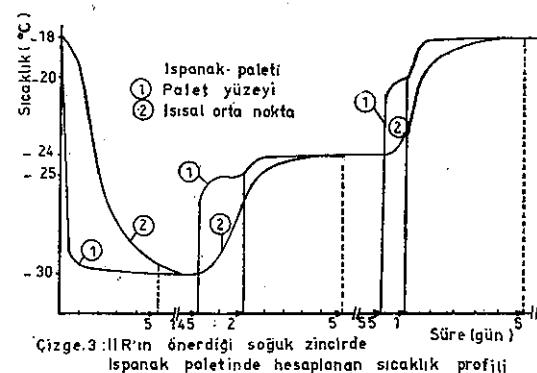
Diğer örnekse Uluslararası Soğuk Tekniği Enstitüsünün (IIR) önerdiği soğuk zincir sistemiidir. IIR'in soğuk zincirinde uygulanan sıcaklıklar (-30) — (-18) $^{\circ}\text{C}$ arasındadır. Zincirde toplam kalma süresi ise 227 gündür (Çizge 2, IIR).

«A» simgesiyle gösterilen zincirde IIR'in önerdiği sürelerin benimsenmesine karşı sıcaklıklar (-24) — (-13) $^{\circ}\text{C}$ arasında değişir (Çizge 2, a).

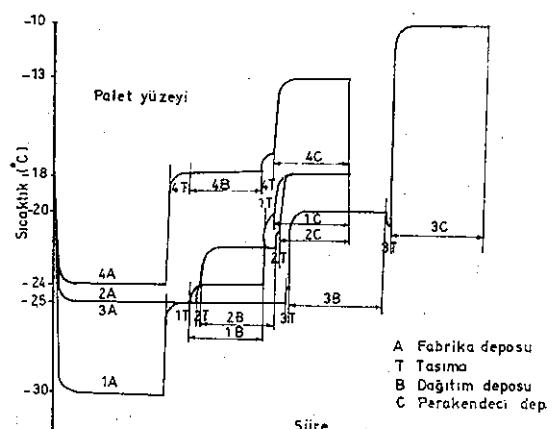
Çizge 2a ve 2b incelenirken dikkati çeken önemli bir nokta, hiç bir soğuk zincir sisteminde tüketici taşıması ve evde soğuk depolama halkalarına yer verilmeyisidir. Uluslararası Soğuk Tekniği Enstitüsü, tüketim amacıyla eve yapılan taşımada sıcaklığı -9°C , süreyi 4 saat ($1/6$ gün) olarak kabul etmiştir. Tüketicinin ortalama depolama süresi 14 gün, depolama sıcaklığı ise -12°C olarak belirlenmiştir. Bu aşamalar çalışmamızda hesaba katılmamıştır. Çünkü gıdanın kalite korunması satın alındığından itibaren bütünüyle tüketici

tutumuna bağlı kalmakta ve bu durum önceden belirlenmemektedir.

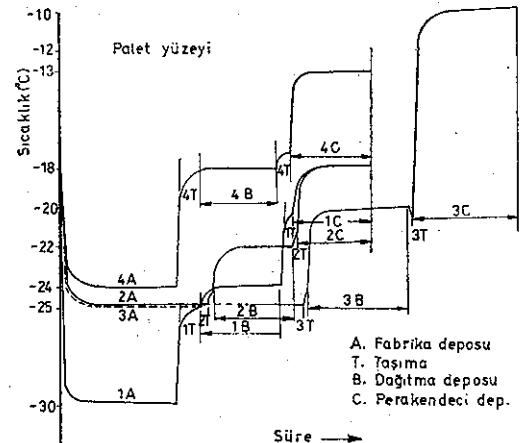
Yukarıda yapılan açıklamaların ışığında örnek olarak IIR'ye ait soğuk zincirin sıcaklık profilleri, ıspanak ve taze fasülye için ayrı ayrı verilmiştir (Çizge 3 - 4). Ancak bunlardan önce soğuk zincirlerin birbirleriyle karşılaştırılabilmesi açısından Çizge 5 ve 6'nın incelenmesi yararlı olacaktır.

Profillerin karşılaştırılmasından, ıspanağın taze fasülyeye göre sıcaklık değişimlerine daha hızlı biçimde uyum gösterdiği gözlenmektedir. Bu durum yüzeyde daha belirgin, orta noktada ise daha az belirgindir. Bu fark her iki sebzenin değişik düzeydeki ısıl yayım değerlerinden ortaya çıkmaktadır. ıspanağın bu özelliği, taşıma gibi kısa süreli sıcaklık yükselmelerinde, taze fasülyeye göre daha büyük kalite kayıplarına yol açarken; düşük derecelerde uzun süreli depolamada, ıspanağın istenen sıcaklığa daha hızlı biçimde ulaşmasından dolayı daha az kayba yol açacaktır. Sonuçta toplam kayıplar kıyaslandığında, ıspanakla taze fasülye arasında önemli bir farklılığın olmadığı görülmektedir.

Cizge 5 : Değişik soğuk zincir sistemlerinde ispanak paletinde sıcaklık profilleri.

Cizge 6 : Değişik soğuk zincir sistemlerinde taze fasulye Paletinde sıcaklık profilleri

Çizelge 2 a : Ispanak paletinde hesaplanan kalite kayıpları

	Palet Yüzeyi	IR (1)	St - 1 (2)	St - 2 (3)	A (4)							
Soğuk Zincir	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C)	Toplam kalite kaybı (%)	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C)	Toplam kalite kaybı (%)	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C)	Toplam kalite kaybı (%)	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C)	Toplam kalite kaybı (%)
Fabrika deposu	150	-30	34.50	240	-25	65.10	480	-25	130.00	150	-24	42.00
Taşıma	2	-25	0.54	1/4	-24	0.07	1/4	-24	0.07	2	-18	0.95
Dağıtım deposu	60	-24	16.80	60	-22	20.13	120	-20	48.00	60	-18	28.83
Taşıma	1	-20	0.40	1/4	-21	0.09	1/4	-21	0.09	1	-17	0.53
Perakendeci dep.	14	-18	6.70	50	-18	24.03	120	-10	176.36	14	-13	11.59
TOPLAM KAYIP	227		58.94	350.0		109.40	720.5		354.21	227		83.82

Paletin İsisal Orta Noktası

Fabrika deposu	150	-30	34.63	240	-25	65.00	480	-25	129.87	150	-24	42.22
Taşıma	2	-25	0.50	1/4	-24	0.07	1/4	-24	0.07	2	-18	0.74
Dağıtım deposu	60	-24	16.80	60	-22	20.13	120	-20	47.85	60	-18	28.56
Taşıma	1	-20	0.31	1/4	-21	0.08	1/4	-21	0.10	1	-17	0.50
Perakendeci dep.	14	-18	6.63	50	-18	24.03	120	-10	174.26	14	-13	11.11
TOPLAM KAYIP	227		58.87	350.5		109.33	720.5		352.14	227		83.14

Çizelge 2 b : Taze fasulye paletinde hesaplanan kalite kayiplari.

Palet Yüzeyi	IIR (1)	St - 1 (2)	St - 2 (3)	A (4)				
Soğuk Zincir	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C) Toplam kalite kaybı (%)	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C) Toplam kalite kaybı (%)	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C) Toplam kalite kaybı (%)	Ortalama depolama süresi (gün)	Ortalama depolama sıcaklığı (°C) Toplam kalite kaybı (%)
Fabrika deposu	150	-30 34.52	240 -25 65.57	480 -25 129.70	150 -24 42.03			
Taşıma	2	-25 0.53	1/4 -24 0.28	1/4 -24 0.07	2 -18 0.93			
Dağıtım deposu	60	-24 16.80	60 -22 20.12	120 -20 48.00	60 -18 28.88			
Taşıma	1	-20 0.38	1/4 -21 0.36	1/4 -21 0.09	1 -17 0.53			
Perakendeci dep.	14	-18 6.73	50 -18 24.02	120 -10 174.00	14 -13 11.44			
TOPLAM KAYIP	227	58.96 350.5	110.35 720.5	351.88 227	83.82			

Paletin İsısal**Orta Noktası**

Fabrika deposu	150	-30 34.61	240 -25 65.04	480 -25 129.90	150 -24 42.24			
Taşıma	2	-25 0.50	1/4 -24 0.27	1/4 -24 0.07	2 -18 0.70			
Dağıtım deposu	60	-24 16.80	60 -22 20.10	120 -20 47.83	60 -18 28.88			
Taşıma	1	-20 0.31	1/4 -21 0.33	1/4 -21 0.10	1 -17 0.50			
Perakendeci dep.	14	-18 6.62	50 -18 28.90	120 -10 174.03	14 -13 11.08			
TOPLAM KAYIP	227	58.92 250.5	109.58 720.5	352.42 227	83.41			

Kalite kayiplarını gösteren çizelgeler incelendiğinde, en düşük sıcaklığın uygulandığı uzun süreli depolamalarda en yüksek kayipların olduğu görülür. Buna karşın kısa süreli taşımalarda, ortam sıcaklığı yüksek olmasına rağmen kalite kayipları çok düşük düzeydedir. Bu gözlemlerden şu önemli sonuç ortaya çıkmaktadır. «Soğuk zincir boyunca sıcaklık - süre etkileşmesi sonucu oluşan gıda kalitesini birinci derecede belirleyen etken sıcaklık değil, süredir». Bu sonucu destekleyen en önemli bulgulardan biri depolama süresi ile kayıp yüzdesi arasında olumlu bir ilişkinin varlığını karşın (süre uzadıkça kayıplar artmaktadır), sıcaklıkla kalite kayipları arasında benzer bir ilişkinin bulunmamasıdır. Örneğin ispanakta toplam 227 günlük depolama sonucu yaklaşık % 59 kalite kaybı olduğu saptanmıştır. Taşıma sonucu oluşan kayıplar bu toplamın yalnızca % 0.94'ü oranındadır (Çizelge 2).

Soğuk zincirde birincil etkenin süre olduğunu belirledikten sonra biraz da sıcaklık üzerinde duralım. Bilindiği gibi genelde sıcaklık düştükçe kalitenin daha iyi korunacağına inanılır. Bu düşünce çoğu dondurulmuş gıdalar için doğru olmasına karşın, bazı ekonomik nedenlerle sınırlanmıştır. Zira sıcaklık düştükçe depolama maliyeti artar. Birbirine zıt olan bu iki düşünce, soğuk depolamada en uygun (optimum) bir sıcaklık gereksinimi doğurur. IIR tarafından en uzun depolamanın yapıldığı fabrika depolarında en uygun sıcaklık —30°C olarak önerilmektedir. Kanımızca bu sıcaklık derecesi yüksektir, —24°C'lik bir uygulama yeterlidir. —24°C'yi önermemizin iki temel nedeni vardır :

1. Dondurulmuş besini —24°C'den daha soğuk sıcaklıklarda depolama ile (örneğin —30°C) kalite korunmasında elde edilen ka-

zanç; — 24°C'den daha soğuk bir depoyu kurma ve çalışma maliyetlerinden (elektrik gereksinimleri, dondurma yükü, yalıtım, işçilik giderleri vb.) daha düşük olmaktadır.

2. Bazı araştırmacılar gıda — 30°C'den düşük derecelerde depolamayla soğuk zincirin ileriki aşamalarında (özellikle taşımalarda) sıcaklık değişimlerine bağlı kalite azalmaları için bir «rezerv» oluştugu kanısındadır. Bu görüşün geçersizliği şöyle açıklanabilir: — 30°C ile — 24°C'lerde ayrı ayrı depolamış bir gıdanın — 18°C'lik sıcaklıkta soğuk zincirde taşındığını varsayılmı. Doğal olarak daha sıcak bir ortama taşınan her iki gıda da denge sıcaklığına yükselecektir. — 30°C'den — 18°C'lik ortama getirilen gıdada sıcaklık farkı $\Delta T = 12^\circ\text{C}$ iken, — 24°C'den — 18°C'ye getirilen $\Delta T = 6^\circ\text{C}$ olacaktır. Bu durumda — 30°C'de depolanan gıda ΔT 'nin büyük oluşundan dolayı — 24°C'de depolana göre çok daha hızlı bir sıcaklık değişimine uğrayacak, diğer bir deyişle sıcaklık çok daha kısa sürede yükselecektir. Bu da kalite kayıplarının daha fazla olması demektir.

Genelde gıda soğuk zincirde yol alırken paletin yüzeyindeki paketlerde, merkezinde bulunanlara göre çok daha fazla kalite azalması olacağı varsayılmı. Gerekçe olarak da dıştaki gıdaların daha çok sıcaklık değişimlerine uğraması gösterilmektedir. Oysa çalışmamızda paletin yüzeyi ve merkezinde yer alan gıdalarda kalite açısından bir farklılık saptanmamıştır (Çizelge 2). Palet yüzeyi istenilen çevre sıcaklığına kısa sürede, orta noktası ise daha uzun bir sürede ulaşmaktadır. Her iki noktanın bu zit özelliklerini kalite kayıpları yönünden kısa ve uzun süreli depolamalarda birbirini dengeleyen. Sonuçta paletin yüzey ve orta noktasında yer alan gıdalar arasında kalite açısından bir fark oluşmaz. Örneğin; «A» soğuk zincirinde İspanak için yüzeye, taşımalarda oluşan kayıp % 1.46 iken; merkezde aynı kayıp % 1.20 dir. Bunun nedeni yüzeyin dış sıcaklık değeri ne çabuk ulaşmasıdır. Buna karşılık aynı zincirde, yüzeye depolamalarla oluşan kayıp % 82.35 iken, merkezde % 82.20'dir.

Yukarıda açıklanan sonuçlar doğrultusunda çıkacak «A» zinciri önerilmektedir. Bu zincirde IIR'in önerdiği sürelerin benimsenmesine

karşın, sıcaklıklarda büyük farklılıklar söz konusudur. — 24°C'lik fabrika deposu sıcaklığına karşın, taşımalar ve perakende satış amacıyla yapılan depolamada kısa süreli — 13°C'ye varan sıcaklık yükselmeleri kabul edilmiş, dağıtım depolarındaysa — 18°C'lik sıcaklık uygulaması yeterli görülmüştür. IIR zinciri ile «A» zincirinin sonuçları karşılaştırıldığında; IIR'de toplam % 59'luk kalite kaybına karşı, «A» soğuk zincirinde % 83'lük kayıp olduğu görülür. İlk bakişa çok yüksek gibi görülen bu fark, önceden de sözedildiği gibi, yalnızca üretici elinde bir yıldan fazla kalan % 10 - 15 oranındaki gıda için söz konusudur.

8. SONUÇ

Ülkemizde henüz yeni gelişmeye başlayan dondurulmuş gıda sanayiinde soğuk zincir aşamalarının bilinçli bir şekilde kurulması gerekmektedir. Çünkü soğuk zincir hem gıda kalitesi, hem de ekonomik açıdan büyük önem taşımaktadır.

Değişik soğuk zincir sistemleri örnek olarak sıcaklık değişimleri ve buna bağlı kalite kayıplarının hesaplandığı bu çalışmada aşağıdaki sonuçlara varılmıştır:

1. Son gıda kalitesi üzerinde en önemli etken gıdanın soğuk zincir halkalarındaki kalma süresidir.
2. Soğuk zincirde en yüksek kalite kayipları, en uzun süreli depolamaların yapıldığı fabrika depolarında meydana gelmektedir. Daha sonraki en yüksek kayıplarsa, gıdanın kalma süresi ile orantılı olarak dağıtım ve perakendeci depolarında olmaktadır. Kısa süreli taşımalardaki kayıpların pratik bir önemi olmamaktadır.
3. Dondurulmuş gıdaların en uzun kaldığı fabrika depoları için IIR'in önerdiği — 30°C'lik sıcaklık yüksektir. Bu depolarda — 24°C'lik sıcaklık uygulaması yeterli olacaktır.
4. Paletin dış ve iç kısımlarında yer alan besinlerin kaliteleri arasında sanılanın aksine bir fark bulgulanmamıştır.
5. İspanak ve taze fasulye kayıp nicelikleri açısından belirgin bir fark göstermemektedir.

K A Y N A K L A R

1. ANONYMOUS, 1972. Recommandation for the processing and handling of frozen foods. 2nd edition, IIR, Paris.
2. ANONYMOUS, 1977. UKAFFF Code of Recommended Practice for the handling of frozen foods. London, 31p.
3. BOECH - SOERENSEN, L. and BRAMSENNAES, F. 1977. The efect of storage in retail cabinets on frozen foods in freezing, frozen storage and freeze-drying of biological and food stuffs. Edited by IIR, Paris, 375 - 382.
4. HALL, L.P. 1979. Quality aspects of frozen food in distribution. Proc. Inst. of Food Sci. and Technol. (U.K), **12**, 267 - 270.
5. LÖNDAHL, G. 1979. How to maintain a sufficiently low temperature in frozen distribution. Quick Frozen Foods International, **116** - 117.
6. PALA, M. 1980. Development of Temperature and Quality as depending on the Condition of cold chains. Sprenger Institut Rapport. Wageningen, Holland.
7. PALA, M. 1981. Dondurulmus Gida Sanayiinde Soğuk Zincir ve Kalite Kayipları. Tarımsal Ürünlerin Değerlendirilmesinde Soğuk Tekniği Semineri. Eylül. 1981. E.U. Ziraat Fakültesi, 100 - 106.
8. PALA, M. 1982. Meyve ve Sebzelerin Dondurularak Depolanması. 7. İzmir Gıda ve Tarım Fuarı «Gıda Maddelerinin Taşınması ve Depolanması Sempozyumu».
9. PALA, M. 1982. Effect of different pretreatments on the quality of deep frozen green beans and carrots. I.I.F - I.I.R. - Comission B2, C2, D1 - Sofia (Bulgaria), 1982 - 4.
10. ROODA, J.E., MEFFERT, H.F. Th. and RUDOLPHIJ, J.W. 1971. PALCON, a Fortran IV program for the computation of the temperature distribution in containers pallets and other rectangular parallelpipedici. Sprenger Institut, Rapport, Wagehingen, Holland.
11. SANDERSON - WALKER, M. 1975. Frozen foods; Management of distribution chain. Food Manufacture, **7**, 25 - 34 p.
12. VAN ARSDEL, W.D., COPLEY, M.J. and OLSON, R.L. 1969. Quality and Stability of Frozen Foods. Wiley and sons, U.S.A.
13. WARE, M.S. 1977. New developments in the cold chain. Proc. Inst. of Food Sci. and Technol. (U.K), **10**, 163 - 165.